

[Ministeren for offentlige arbejder.]

som på, at de dansk-svenske aftaler ikke fastlægger en bestemt termin for Storebæltsforbindelsens færdiggørelse, men her er det jo nok så afgørende, at vi selv ud fra rent danske synspunkter ønsker denne forbindelse så hurtigt som muligt.

Der er nu gået mere end 1½ år, siden Danmark og Sverige nåede frem til afslutning af de for disse anlægs realisation nødvendige overenskomster, og en definitiv beslutning om godkendelse af overenskomsterne trænger sig nu på. Den politiske situation i Danmark har bevirket, at en afgørelse har trukket ud, og Sverige har vist forståelse for de vanskeligheder, der har været for den danske regering. Såvel de tidsfrister, som er angivet i overenskomsterne, som hensynet til vor aftalepartner Sverige gør, at en beslutning i løbet af meget kort tid må træffes. Mange forhold såvel på dansk som på svensk side af Øresund afventer en definitiv afgørelse om overenskomsterne. Der er derfor også stærke reelle grunde til, at der nu må tages stilling.

Under hensyn til, at Øresundsproblemerne har været til behandling i folketinget uafbrudt siden begyndelsen af 1973 — altså i mere end 2 år — skal jeg undlade en nærmere redegørelse for indholdet af de afsluttede overenskomster. Herom er der givet udførlige redegørelser af mine to forgængere som minister for offentlige arbejder.

Jeg anbefaler forslagene til folketingets velvillige og hurtige behandling.

Undervisningsministeren (*Ritt Bjerregaard*):

Jeg skal tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om sygehusvæsenets deltagelse i uddannelse inden for kliniske fag ved det lægevidenskabelige studium.

Det lægevidenskabelige studium er etableret under universiteterne i København, Århus og Odense. Studiet består af to dele, hvoraf 2. del kaldes den kliniske del og omfatter dels de egentlige kliniske fag, som f. eks. medicin og kirurgi, dels teoretiske fag, som f. eks. farmakologi og mikrobiologi. Undervisningen i de teoretiske fag foregår på universitetsinstitutter, hvorimod undervisningen i de kliniske fag foregår på hospitalsafdelinger. For Københavns universitets vedkommende foregår den kliniske undervisning dels på Rigshospitalet, dels på un-

dervisningsenheder knyttet henholdsvis til Københavns hospitalsvæsen og Københavns amts sygehusvæsen. For Århus universitets vedkommende foregår den kliniske undervisning på Århus kommunehospital og Marselisborg Hospital, og for Odense universitets vedkommende på sygehuset i Odense.

Denne ordning er gennemført i medfør af lov nr. 233 af 27. maj 1970 om organisation af den kliniske del af den lægevidenskabelige studenterundervisning m. v. Lovens formulering er imidlertid ikke enslydende med hensyn til undervisningsordningen i København på den ene side og i Århus og Odense på den anden side. For Københavns-områdets vedkommende er det i loven forudsat, at der på hospitaler såvel under Københavns hospitalsvæsen som Københavns amts sygehusvæsen skal forefindes kliniske undervisningsenheder. Det er efter lovens formulering lige så meget en ret for de to hospitalsvæseners som en pligt, hvorved bemærkes, at der efter lovens § 2 ydes Københavns kommune og Københavns amtskommune godtgørelse for merudgifter i forbindelse med undervisningen. Det er ikke i loven anført, på hvilke hospitaler bortset fra Rigshospitalet undervisningen skal ske.

En tilsvarende ret eller pligt findes ikke for Århus og Fyns amtskommuner til at oprette kliniske undervisningsenheder, idet det i lovens § 4 blot er anført, at merudgifter ved varetagelse af den kliniske undervisning godtgøres af statskassen efter samme regler som de for Københavns-området gældende.

Denne forskelligartede ordning, der til dels skyldes lovens tilblivelseshistorie, har medført tilsvarende forskelligheder ved etablering af den kliniske undervisning i forbindelse med de tre universiteter. I København er der således i 1971 med finansudvalgets tilslutning indgået aftale med Københavns magistrat og Københavns amtsråd om oprettelse af undervisningsenheder, organisation af disse enheder, udvidelse af lægestabe, ansættelse af personale, tilvejebringelse af lokaler, afholdelse og refusion af driftsudgifter m. m. Staten yder refusion for lønudgifter, lokaleudgifter og andre driftsudgifter efter nærmere fastsatte beregningsmetoder. Undervisningen er i en overgangsperiode etableret ved eksisterende hospitaler og sygehuse under de nævnte hospitals- og sygehusvæseners, men det var forudsat, at en til-